

i sig selv er ganske aparte.“ Man ser der paa den ene Side denne Marineminister, denne gærrige Mand, der vil forhindre Arbejdere i at tjene et Par Øre mere om Dagen, og saa paa den anden Side det andet Ministerium, der sender 30,000 Rm. ud at spasere, men faar dem tilbage igen.

Jeg skal ikke opholde mig mere ved, hvad det ærede Medlem sagde, men endnu blot omtale et Punkt, der blev berørt af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme). Jeg har ikke endnu set i Tidenden, hvad han sagde, og jeg var uheldigvis forhindret i at være til Stede, da han havde Ordet, men ved at tale med det ærede Medlem hører jeg, at det gik ud paa, at han vilde vide, om Tinget ikke snart fik en Oversættelse af, hvad der er udkommet som Resultat af Konferencen i Haag. Det vil Tinget forhaabentlig snart kunne faa, men vi have ikke ment at kunne meddele den, før vi have faaet den egentlige officielle Tekst. Den skal efter Bestemmelsen sendes af den hollandske Regering ad diplomatisk Vej til de forskellige Stater, der have underskrevet Beslutningerne, men vi have ikke faaet dem, Sverige har heller ikke faaet dem, og jeg tvivler om, at nogen Stat har faaet dem. Jeg synes ikke, det er rigtigt at sende noget herom til Tinget, før vi have faaet den officielle Tekst, og forinden den er ratificeret af Regeringen, hvad der vil ske, naar vi have faaet den. Det sidste kunde for Resten være det samme, men det forekommer mig, at man maa afvente Modtagelsen af den officielle Tekst; det har for øvrigt ikke meget at sige, thi jeg tvivler ikke om, at det bliver den samme, som vi nu ere i Besiddelse af. Vi ere ved at oversætte Teksten, og Oversættelsen er snart færdig. Privat, i Udvalg kunne vi meget godt meddele den.

J. H. Jensen: Under disse Dages Finanslovbehandling har det været temmelig let at opdage, at der er to Ting, der særlig have tiltrukket sig ærede Medlemmers Opmærksomhed, nemlig for det første, naar en af Lederne har talt om en politisk Situation, og dernæst naar en af de i Arbejderspørgsmaalet ledende Mænd har talt om Arbejderkonflikten. Selvfølgelig er det ogsaa af den Slags Begivenheder, som ikke kunne være uden Interesse for Tinget; men paa den anden Side staar det saaledes for mig, at ved en Finanslovsbehandling er der saa mange og store Spørgsmaal af mere lokal Natur, der absolut maa komme

frem, at dersom de skulde skydes tilbage for Politikken og Arbejderspørgsmaalet, vilde vi være uheldig stillede. Naar vi skulle lægge et Budget, hvor igennem der skal rulle omtrent $\frac{3}{4}$ Hundrede Millioner i et Aar, er det ikke ligegyldigt for Landet, hvorledes de komme til at rulle, men Budgettet maa lægges saaledes, at Pengen anvendes paa bedst mulige Maade. Jeg mener derfor, at det er fuldt berettiget, at saa mange Medlemmer som muligt tage Del i Diskussionen angaaende de forskellige Spørgsmaal paa Finansloven, og skulde det vise sig, at Tinget, som det synes at have været Tilfældet i de sidste Dage, trættes mere og mere, naar lokale Spørgsmaal bringes frem, vilde det være beklægt. Imidlertid skal jeg ikke optage Tiden længe, men kun omtale et Par Spørgsmaal, ikke fordi der ikke har været talt om dem tidligere, thi det er sket, men jeg mener, at det er ikke nok, at der tales om en Ting, der maa ogsaa gøres noget for den. Det første Spørgsmaal er Aftenskolen. To, tre ærede Medlemmer have allerede omtalt den, nemlig det ærede Medlem for Viborg (Chr. Ravn). Der opføres paa Finansloven et Beløb paa 25,000 Kr., et Beløb, der for Resten nu er større end for nogle Aar siden. Det er jo for saa vidt glædeligt, at Beløbet er blevet forhøjet; men ser man lidt nøjere paa det, er det dog et meget ringe Beløb i Forhold til den Gerning, der skal gøres paa dette Omraade. Man synes maaske, at naar Rigsdagen giver 25,000 Kr., har den gjort, hvad den kunde; men jeg tror alligevel, at dette er urigtigt, det staar for mig saaledes, at lige saa vist som Højskolen i sin Tid og forhaabentlig ogsaa nu har Tingets varmeste Sympati, saaledes bør ogsaa Aftenskolen have det, og der kunde og burde gøres meget mere for den. Paa Højskolen kan der nemlig dog kun komme en mindre Del af den opvakte Ungdom, medens Aftenskolen mere kommer de brede Lag til gode, som aldrig kunne faa nogen Nytte af Højskolen. Vi kunne jo nemlig ikke indrette det saaledes, at man uden pekuniære Ofre kan komme paa Højskole, medens man uden pekuniære Ofre kan komme paa Aftenskolen. Det nytter ikke at lukke Øjnene for, at Ungdommen ikke benytter sin Fritid saa godt, som den burde, og heller ikke saa godt, som den efter min Mening gjorde for nogle Aar siden. Den Gang var der nemlig et mere patriarkalsk Forhold mellem Husbond og Tyende, Tyendet havde et virkeligt Hjem inden for Husbondens Vægge, og Husbondens Familie og Tyende samledes de lange Vinter-